Tweede Kamer der Staten-Generaal 2

Vergaderjaar 2015–2016

Aanhangsel van de Handelingen

Tweede Kamer der Staten-Generaal

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

31

Vragen van de leden **Segers** en **Dik-Faber** (beiden ChristenUnie) aan de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie inzake *verkoop van krasloten en gokverslaving* (ingezonden 17 juli 2015).

Antwoord van Staatssecretaris **Dijkhoff** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 17 september 2015) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2014–2015, nr. 3036.

Vraag 1
Kent u het bericht «Kansspelcommissie wil daglimiet voor daglotjes»?[1] [2]

Antwoord 1
Ja.

Vraag 2
Kunt u aangeven hoeveel mensen in Nederland gokverslaafd zijn? Herkent u het beeld dat de Stichting AGOG (Anonieme Gokkers Omgeving Gokkers) schetst, namelijk dat er 40.000 gokverslaafden zijn en daarnaast nog eens 76.000 probleemspelers, waardoor het totaal aantal gokverslaafden ver boven de 100.000 personen uit komt?

Antwoord 2
Ik herken dit beeld niet. Uit het laatste grootschalige onderzoek dat door het WODC is uitgevoerd naar de aard en omvang van kansspelverslaving in Nederland, «Gokken in Kaart»[3] blijkt dat in 2011 naar schatting 92.000 risicospelers (die dreigen probleemspeler te worden als niet wordt ingegrepen) en 20.300 probleemspelers actief waren. De onderzoekers concludeerden dat de schattingen van 2011 en 2005 en andere omvangschattingen in de afgelopen 15 jaar lijken te wijzen op een dalende trend.

Vraag 3
Bent u het eens met Trubendorffer Verslavingsklinieken dat het psychologisch ontwerp van krasloten zoals «quick fix» extreem verslavend werkt? Zo nee, waarom niet?

[1] http://m.standaard.be/cnt/dmf20150712_01774353
[2] Editie NL, 15 juli 2015
[3] Kamerstuk 24 557, nr.131

ah-tk-20152016-31
ISSN 0921 - 7398
's-Gravenhage 2015

Antwoord 3
Nee. Op grond van het eerder genoemde WODC-onderzoek lijken krasloten een middelgroot verslavingsrisico te kennen, vergelijkbaar met bijvoorbeeld bingo, echter beduidend lager dan casinospelen, speelautomatenspelen of niet-vergunde kansspelen. Daarnaast verwijs ik graag naar onderzoek van de UvA naar het verslavingsrisico van krasloten en de prevalentie van kansspelverslaving ten aanzien van krasloten.[4] Daaruit is gebleken dat onder volwassenen de prevalentie van problematische deelname 2,44% bedraagt en de pathologisch deelname 0,24%. Van de pathologische kraslotspelers bleek 0,09% uitsluitend aan krasloten verslaafd te zijn en 0,15% daarnaast ook aan andere vormen van gokken. Er is op grond van deze cijfers geen reden aan te nemen dat krasloten in extreme mate verslavingsrisico's met zich meebrengen.

Vraag 4
Deelt u de mening dat het maximum bedrag van 50 euro per keer dat de Lotto hanteert, gokverslaving niet tegengaat, aangezien het meest populaire kraslot hooguit 2 euro kost en mensen meerdere keren per dag krasloten kunnen kopen? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 4
De Lotto heeft op grond van de vergunning de verplichting om onder meer maatregelen te nemen tegen onmatig speelgedrag. Daar heeft De Lotto onder andere invulling aan gegeven door winkeliers die krasloten verkopen te informeren over de risico's die verbonden zijn aan de deelname aan kansspelen. De Kansspelautoriteit houdt toezicht op de invulling van deze vergunningplicht. Er zijn bij de Kansspelautoriteit geen signalen bekend dat gokverslaving in omvang toeneemt als gevolg van verkoop van krasloten.

Vraag 5
Bent u bereid te onderzoeken wat de mogelijkheden zijn voor de introductie van een daglimiet die wel werkt? Bent u bereid hierover in overleg te treden met de Kansspelautoriteit? Bent u bereid daarbij ook de mogelijkheid van de introductie van een registratiepas te betrekken?

Antwoord 5
Zoals in het antwoord op vraag 4 aangegeven zijn er bij de Kansspelautoriteit geen signalen bekend dat gokverslaving in omvang toeneemt als gevolg van verkoop van krasloten. Het in overleg treden met de Kansspelautoriteit over een eventuele introductie van een registratiepas, acht ik dan ook niet noodzakelijk.

Vraag 6
Kunt u aangeven op welke wijze de Lotto verkopers traint in het herkennen van gokverslaving? Kunt u zich voorstellen dat deze training, gezien de omvang en ernst van de problematiek, te vrijblijvend is? Deelt u de mening dat gereguleerde verkoop ook in dit opzicht wenselijk is?

Antwoord 6
De verkoop van krasloten geschiedt reeds via een gereguleerd stelsel. Het is De Lotto niet toegestaan om aan personen onder de 18 jaar krasloten te verkopen. Daarbij geldt voor krasloten de richtlijn van maximaal € 50 per aankoop. Daarnaast heeft de Lotto op grond van haar vergunning de verplichting om de Kansspelautoriteit ieder kwartaal te rapporteren over onder meer de constateringen van onmatige deelname. In het kwartaaloverleg met de Kansspelautoriteit wordt vervolgens besproken welke acties hierop zijn ondernomen en of het beleid dat Lotto hierop voert, afdoende wordt geacht.
Zoals aangegeven in het antwoord op vraag 4 heeft De Lotto op grond van de vergunning de verplichting om onder meer maatregelen te nemen tegen onmatig speelgedrag. De Lotto geeft hier invulling aan door haar retailers te

[4] PhD thesis «Are scratchcards addictive?»: two-year cumulative incidence and stability of pathological scratchcard gambling among Dutch scratchcard buyers. L. de Fuentes Merillas, AMC UvA, 2005. http://dare.uva.nl/document/2/37243

trainen. Het geven van een training op zichzelf is dus geen verplichting die de Kansspelautoriteit oplegt. De Lotto traint middels het aanbieden van informatie- en voorlichtingsmateriaal in het herkennen van kansspelverslaving. Dit materiaal biedt de verkopers handvatten in het verantwoord aanbieden van het kansspelproduct en het signaleren van kansspelverslaving. De verplichtingen die op De Lotto rusten acht ik niet te vrijblijvend. De Kansspelautoriteit laat weten dat er geen signalen bekend zijn die om aanpassing van het beleid vragen.

Vraag 7
Bent u bereid in België bij de Kansspelcommissie na te gaan welke technische mogelijkheden men daar ziet om tot handhaving van een daglimiet bij krasloten over te gaan?

Antwoord 7
Zoals in mijn beantwoording van vraag 4 aangegeven zijn er bij de Kansspelautoriteit geen signalen bekend dat gokverslaving in omvang toeneemt als gevolg van verkoop van krasloten. In overleg treden met de Belgische Kansspelcommissie hieromtrent acht ik dan ook niet noodzakelijk.

Vraag 8
Wilt u de ontwikkelingen in het terugdringen van gokverslaving in België en andere Europese landen volgen en de Kamer daarover informeren?

Antwoord 8
Bij het ontwikkelen van het preventiebeleid ten aanzien van kansspelverslaving wordt gekeken naar best practices in andere landen. Uw Kamer wordt over de preventie van kansspelverslaving bij de verschillende onderdelen van het beleid – zoals de regulering van kansspelen op afstand en de modernisering van het casinoregime – geïnformeerd. Bij de twee-meting die het WODC zal uitvoeren naar de aard en omvang van kansspelen zal nadrukkelijk aandacht worden besteed aan mogelijke verbeteringen in het Nederlandse preventiebeleid.